

Vacarisses

BALCÓ DE MONTSERRAT

Per una comunitat de fe i amor, oberta a tots, acollidora i fraternal

El Portal de Betlem. Representat pel Grup de Teatre Jove

L'agulla de Sant Pere

(Massís de Montserrat)

INTRODUCCIÓ

Tots sabem que l'admirat massís de Montserrat és curull d'infinitat d'agulles pètries de formes i mides ben dispars. Algunes d'elles són prou conegudes, com el mític Cavall Bernat, el rabassut Gorro Frigi o la fantasiosa Cadireta. El que poques persones saben és que en les entranyes del laberint montserratí s'erigeix una bonica agulla dedicada a Sant Pere, el patró principal de Vacarisses.

Aquesta agulla fou ascendida per primer cop pels santcugatencs Josep Barberà i Vicenç Soto l'any 1972, durant la campanya d'ascensió i catalogació de totes les roques i agulles de Montserrat, coneguda com a "Operació Montserrat". El resultat d'aquesta tasca tan àrdua fou el llibre "Montserrat Pam a Pam", escrit pel prolífic muntanyenc Josep Barberà i Suqué. Per a fer l'obra més entenedora, en Barberà dividí el massís en 6 regions i 35 seccions o subregions. L'agulla de Sant Pere pertany a la secció 23, la qual també du el nom d'aquest sant. Per acabar-ho d'arrodonir, a prop de l'agulla trobem la Miranda de Sant Pere, un magnífic mirador de vistes àmplies.

SITUACIÓ

L'agulla de Sant Pere està situada a la regió montserratina de les Magdalenes o de Tebes, en ple vessant sud del massís. Es troba lluny dels camins més transitats de la muntanya, per la qual cosa cal una certa dosi d'aventura i coneixement del terreny per arribar al seu peu. El monòlit s'erigeix

al final d'una carena paral·lela i a ponent del serrat del Penitent, la qual s'origina en una balma obrada que tant el mapa de Montserrat de Ramon de Semir datat de l'any 1949 com el propi Barberà anomenen *ermita de Sant Pere*, indret accessible des de l'ermita de Sant Joan. L'agulla queda un xic enclotada, però la seva gràcil esveltesa la fa destacar entremig d'un paratge força erm i salvatge.

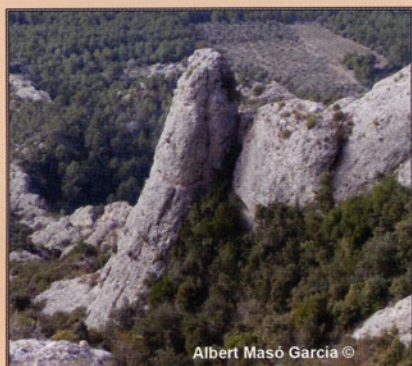
ASCENS I DESCENS

1. Via normal: en el llibre "*Montserrat Pam a Pam*" s'explica que cal baixar per l'estret i accidentat serrat que du al coll penjat de l'agulla i després arribar al seu cim amb poques dificultats. Sens dubte, el recorregut del serrat és la part més complicada de l'ascensió, car s'intueixen trams descompostos i accidentats. Primera ascensió: Josep Barberà i Vicenç Soto el dia 2-7-1972

2. Contrafort sud-oest: l'agulla presenta un vessant meridional altívol i elegant, indret on trobem una aresta que a mode de contrafort del monòlit du al seu aeri coll. És extremadament lògic i bastant ajagut, però l'estat precari de la roca i el seu complet desequipament ens faran anar amb compte mentre el recorrem. És recomanable fer reunió en la ferma alzina subcimal, des de la qual també es pot descendir tot rapelant vers l'oest. Recomanable dur bagues, *fri-ends* variats i universals.

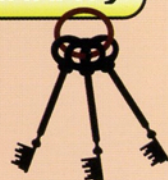
Text, croquis, mapa i fotos:
Oscar i Albert Masó Garcia

L'AGULLA de SANT PERE (MASSÍS de MONTSERRAT)

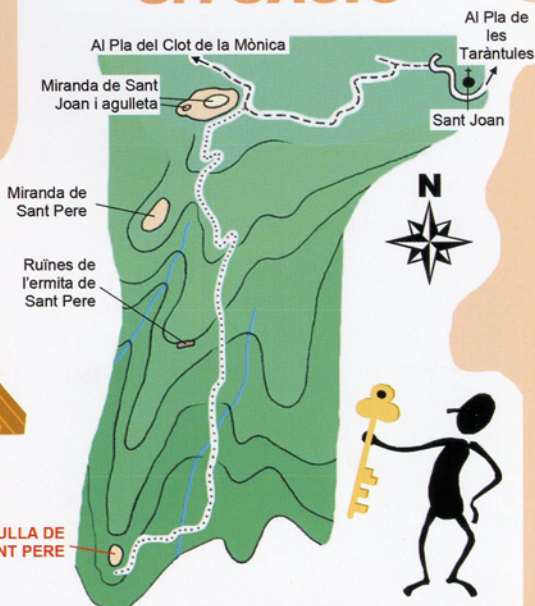

Albert Masó Garcia ©

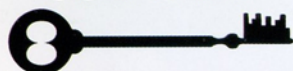
Visió de l'altívol
agulla de Sant
Pere, situada a
l'extrem d'un serrat
estret i aeri.

SITUACIÓ

**CONTRAFORT
SUD-OEST**

40m.IV°

Oscar Masó Garcia ©

Ascendint el contrafort sud-oest de
l'agulla de Sant Pere.

Foto: Albert Masó

L'Agulla de Sant Pere de Montserrat